

Holm: Ogsaa jeg kunde have Lyst til, inden dette Forslag forlader os, at knytte nogle Bemærkninger dertil. Jeg skal ikke komme ind paa alle den ærede Ordførers Tal, og jeg vil navnlig ikke berøve ham den Glæde, han synes at have over, at Forslaget, saaledes som det nu vil blive vedtaget af Folketinget, i Virkeligheden viser en bedre Balance end det oprindeligt forelagte Regeringsforslag, naar man tager Hensyn til, at der nu ikke længer blandt Indtægterne staaer et saa stort Laanebeløb som oprindeligt foreslaaet. Jeg maa imidlertid udtale min Beklagelse over, at Forslaget alligevel ender med et Underskud. Den ærede Ordfører mente, at der i de 6 Aar, som ere gaaede siden 1895, har været en glædelig Udvikling i vor Statshusholdning. Men for mig synes denne Udvikling ikke fuldt saa glimrende. Naar vi se paa de sidste Aar før 1895, var Forholdet det, at den første Finanslov, efter at vi vare komne ind paa lovlige Grund ved Forliget i 1894, viste et Overskud af 2,862,371 Kr. Den næste Finanslov, som blev vedtaget inden Valgene 1895, altsaa den for 1895—96, viste et Overskud af 2,926,093 Kr. I begge disse Aar var der altsaa et Overskud paa ca. 3 Millioner. Men efter Valgene 1895 vendte dette sig paa en i mine Øjne mindre heldig Maade, idet vi siden 1895 kun i to Aar have haft Overskud paa Finansloven, nemlig i 1897—1898: 2,112,911 Kr. og i 1900—1901: 1,355,712 Kr. I alle de andre Aar have vi haft et Underskud, nemlig i 1896—97: 423,119 Kr., 1898—99: 989,947 Kr., 1899—1900: 1,821,907 Kr. og nu i Aar 565,462 Kr. Der har altsaa paa Finansloven i 4 af de 6 Aar, der ere gaaede siden 1895, været et endogsaa ret betydeligt Underskud. Nu udtalte den ærede Ordfører imidlertid sin Glæde over, at Indtægterne stadig have været større end beregnet paa Finansloven, og det er fuldstændig rigtigt, det vise jo Statsregnskaberne. Men jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har ganske Ret i at stille sig saaledes, at han med Hensyn til Indtægterne lægger Statsregnskabet til Grund og med Hensyn til Udgifterne Finansloven. Enten maa man lægge Finansloven til Grund baade for Indtægter og Udgifter eller lægge Statsregnskabet til Grund lige saavel for Udgifterne som for Indtægterne. Thi paa Statsregnskaberne viser det sig jo, at det er ikke nok med de Udgifter, der staa paa Finansloven. Dertil kommer for det første Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven, og dernæst Udgifterne paa de særlige Love, alle disse Udgifter maa jo ogsaa tages med

i Betragtning. Jeg tror derfor ikke, vi kunne se lyst paa den Udvikling, der i de senere Aar har fundet Sted i finansiel Henseende. Den ærede Ordfører dvælede særlig ved Militærudgifterne. Aa, ja, der er lidt Forandring, men ogsaa kun lidt. Jeg kunde have Lyst til ogsaa for Militærudgifternes Vedkommende at nævne Summerne for de forskellige Aar, saa ville ærede Medlemmer kunne gøre deres Sammenligning, naar Tallene staa i Tidenden. Forholdet er da det, at i 1894—95 udgjorde Militærudgifterne 16,140,054 Kr. — jeg fraregner selvfølgelig, saaledes som vi nu gøre, de Udgifter under Marineministeriet, der gaa til andre Formaal end militære; de ere jo siden den Tid blevne udskilte fra det almindelige marineministerielle Budget. I 1895—96 udgjorde Militærudgifterne 16,700,222 Kr. og efter Valgene i 1895 udgjorde de i 1896—97 16,730,537 Kr., i 1897—98 16,365,416 Kr., i 1898—99, hvor de vare lavest, 15,992,237 Kr., i 1899—1900 16,268,807 Kr., 1900—1901 16,084,150 Kr. og paa det nuværende Forslag er der opført 16,017,809 Kr. Men herved maa dog bemærkes, at nogle af disse Aar have været Kantonnementsaar, og saadanne Aar ere altid omkring et Par Hundrede Tusinde Kr. højere end andre. Næste Aar have vi intet Kantonnement, og det maa tages med i Betragtning, naar vi ville se, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Militærudgifterne. Mig forekommer det, at det er ret betænkeligt med disse stadig tilbagevendende Underskud paa Finansloven, og Underskuddet paa det foreliggende Finanslovsforslag er ogsaa i og for sig betænkeligt. Vi maa nemlig erindre, at vi staa over for meget store Udgifter ved Siden af. Hvor meget Tillægsbevillingen vil udgøre for det kommende Aar, kan man jo ikke sige. Men jeg fejler neppe ved at regne den til 1 Million, hvad der er det sædvanlige. Saa staa vi over for Skattereformen, der dog forhaabentlig en Gang i den nærmeste Fremtid vil kunne gennemføres, og hvorved man jo fra forskellig Side har paaregnet en Nedgang i Statsindtægterne af mellem 2 og 3 Millioner. Der er endvidere Tiendeloven, som vi haabe at faa gennemført. Den vil medføre 1 Million Kr. i aarlig Udgift for Staten. De Lønningslove, der ligge for, og som vel ikke blive til noget i denne Samling, men alligevel trænge stærkt paa, kræve ogsaa store Beløb, 2 Millioner kan man vel nok regne. Der foreligger dernæst Forslag om ny Feltkanoner, som man, saa vidt jeg skønner, heller ikke i Længden